

Nyhetsbrev fra URBACT

Juli 2014

FOTO: [KATY WRATHALL](#) PÅ FLICKR

HVA URBACT GJØR:

«Samfunnsledet lokal utvikling» eller «Hvordan sette folk i sentrum av politiske beslutninger»

Bygge et felles synspunkt om hva Samfunnsledet lokal utvikling (CLLD) betyr og forutsetter, dele erfaringer om deltagende prosesser og bruken av dette verktøyet utenfor bykontekst, og forstå utfordringene ved å bruke det i byområder: Dette er hovedmålene med arbeidsseminaret URBACT nylig organiserte rundt temaet samfunnsledet lokal utvikling.

Etter seminaret hadde vi anledning til å diskutere med [Darinka Czischke](#) som er prosjektleder for en mer omfattende URBACT-studie som dette seminaret er en del av. Her tas det opp temaer som nye konsepter og verktøy for bærekraftig byutvikling i 2014-2020.

– *Darinka, hva mener du kjennetegner CLLD best?*

– Først må det sies at CLLD er betegnelsen brukt av Kommisjonen for å beskrive en ny type politikk fra grasrota

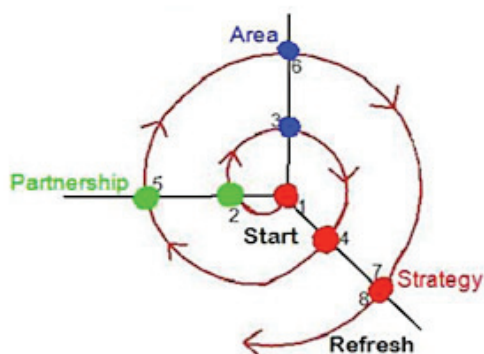
og opp istedenfor ovenfra og ned. Lokalbefolkningen kan etablere partnerskap som utformer og iverksetter integrerte strategier. Ingen enkeltgruppe bør ha over 49 % av stemmene, og ikke-offentlige partnere bør ha minst 50 % av stemmene. Derfor beskrives CLLD ofte som en metode eller et verktøy, men jeg er ikke enig i det. Jeg mener at hovedpoenget er at CLLD er en måte å gjøre ting på. Det er en annen deltakelsesmåte som krever et ulikt tanke-sett der folk plasseres i sentrum av beslutningstakingen. Problemene takles fra et etterspørselssynspunkt, det er lokalbefolkningens behov som teller, og de sitter også i førersetet. Det må også bemerkes at CLLD er det eneste EU-programmet der strategier utformes og prosjekter velges av lokalbefolkningen. Dette utgjør en endring i det vanlige tenkemønsteret: Fra «vindusområdet» til «prosjektområdet», som Paul Soto, en av hovedforfatterne i veiledningen om CLLD som nylig ble publisert av EU-kommisjonen, beskriver det.

– Hvis vi imidlertid ser på dette i sammenheng med regional- og bypolitikk, er CLLD bare en liten del av bildet. Enkelte finansieringstiltak setter bare av 5 % til CLLD¹. Så vi er ennå langt fra å forvandle CLLD til hovedmetoden, men vi jobber med det, vi befinner oss på starten av en reise.

I dag så vi det omfattende mangfoldet vi hadde i rommet med tanke på forståelse, og også entusiasme for denne metoden, og dette seminar har vært veldig nyttig når vi begynner å bygge et felles standpunkt. Vi hadde også flere gode eksempler, noen var foregangsbyer vil jeg si, som f.eks. Göteborg (Sverige) eller det finske eksempelet fra LEADER.

– *Hvordan kan byer og andre lokale aktører konkret bruke CLLD?*

– Dagens CLLD-modell har blitt utviklet og testet av enkelte nøkkelpogrammer innen EU som LEADER eller FARNET, mens andre, som URBACT, allerede inneholder momenter av CLLD. Det trengs i bunn og grunn 8 trinn for å starte CLLD, og hovedprinsippet er at hele prosessen gjentar seg. Spiral diagrammet viser dette veldig godt, og dette er noe som kan anvendes i alle typer fellesprosjekter som krever at gruppen gjennomgår flere trinn sammen og ser på sine opprinnelige produkter på nytt. Det viser også til en trinnvis metode for å oppnå resultater, veldig likt det vi gjør i dagliglivet – det begynner i det små, men så blir det mange detaljer og økt kompleksitet, og i prosessen går du av og til tilbake til de grunnleggende momentene som du kanskje vil endre eller justere litt.

[GUIDELINES ON CLLD FOR LOCAL ACTORS](#), SIDE 14

Antall trinn kan variere, men kjernen i prosessen er de tre hovedmomentene som definerer en CLLD. Disse momentene, kjent som «treenigheten til CLLD» er: Strategi, partnerskap og område. Selve metoden endres ikke selv om vi bruker den på byområder, det er innholdet som er forskjellig.

– *Og fra det vi hørte i dag, kan du allerede trekke ut noen særegenheter tilknyttet byer som søker om CLLD?*

– Først av alt må vi understreke at bykonteksten kan være komplisert og mangfoldig. Så langt har CLLD hovedsakelig blitt brukt i grisgrendte strøk, men metoden og fremgangsmåten er helt forskjellig på det nivået. Oftest kjenner folk hverandre: Navn, bakgrunn, politisk retning osv. I tettbebygde strøk finnes det mange ganger så mange aktører, noen er mer synlige enn andre, enkelte er mer tilbakeholdne osv. Det finnes også eksisterende tiltak og aksjonsgrupper som allerede bruker deltakende metoder. CLLD må tilpasses ulike situasjoner og ikke bare kopiere det som har blitt gjort så langt.

– I tillegg må man også regne med politiske spenninger og dragninger mellom ulike administrative nivåer, og frykten for å miste ansvarsområdet sitt på alle nivåer. Lokale

myndigheter er redde for å overlate makt til lokale grupper. Det vanlige argumentet er at disse gruppene ikke er representative, og at de har begrenset kapasitet og mulighet til å forvalte kompliserte strategier eller budsjetter. Og risikoen for at CLLD-grupper overtas av bestemte interessegrupper er selvsagt mye høyere i bystrøk.

– En annen utfordring som ble nevnt i dag, var by-land-motsetninger, og tilknyttet dette temaet er problemstillingen om grenser, som fortsatt oppfattes på en svært svart-hvit måte. Vi lever i dag i en svært urbanisert verden, særlig i Europa der det er vanskelig å snakke om ren landsbygd eller ren kyst. Folk bor overalt i mer eller mindre tettbebygde strøk og i svært blandede naturlige omgivelser. Derfor må vi begynne å tenke mer på bosetning som en blanding mellom by og land, fremfor å skille mellom disse. Det tredje seminar i denne serien vil se mer på detaljene i denne problemstillingen.

– *Og mener du at det finnes én hovedingrediens for vellykket bruk av CLLD i byer?*

– Bruken av CLLD avhenger selvsagt mye av kulturen, politikken og den sosiale organiseringen i landene, og hvor åpne myndighetene er for å inkludere lokalbefolkningen. Vi har sett i dag at byer og land har helt ulike metoder for å komme frem til gode resultater. Det er ikke overraskende at de første landene som introduserte CLLD i sine partnerskapsavtaler, er Sverige og Finland. Dette er land som tradisjonelt har hatt stor lokal deltakelse, og der sosialdemokratiske verdier står sterkt. I den andre enden ser vi land som ikke har hatt en tradisjon for deltakende prosesser, men der sterke sosiale bevegelser finner sted i dag. Her tenker jeg spesielt på Spania og Hellas der bruken av CLLD og andre deltakende prosesser kan komme fra grasrotbevegelser. Dette er to ulike typer modeller, men begge kan føre til økt bruk av CLLD.

– Men i tillegg til kontekst, er kanskje den viktigste ingrediensen at byene har tro på deltakelse, og at de har tillit til at en deltakende befolkning er den beste måten å tjene innbyggerne på.

¹⁾ *Du finner flere detaljer om hvordan CLLD utformes innen hvert ESI-fond i Veiledning om samfunnsledet lokal utvikling i europeiske struktur- og investeringsfond.*

Les mer:

[Ti forskjeller mellom integrerte territoriale investeringer \(ITI\) og samfunnsledet utvikling \(CLLD\)](#) – URBACT-blogg

[Veiledning om samfunnsledet utvikling i ESI-fond](#) – EU-kommisjonen, DG Regio-nettsted

[Veiledning om samfunnsledet lokal utvikling for lokale aktører](#) – EU-kommisjonen, DG Regio-nettsted

Udine: Integrering av romfolk har blitt mulig med URBACT

I 2009 da en rekke byer (og myndigheter) i Europa satte inn hardere tiltak mot romsamfunnet (tvangsflyttinger, ødeleggelse av bosetninger osv.), bestemte byen [Udine](#) (IT) seg for å se på inklusive løsninger med 10 andre EU-byer i URBACT-nettverket [ROMA-NeT](#). Ved hjelp av [URBACT-metoden](#) har byen klart å kommunisere med romfolket og finne bærekraftige løsninger for å forbedre deres levestandard siden den gang.

Udine (befolkning på 98 000) er en rik by i den kupert regionen Friuli Venezia Giulia i Nordøst-Italia. Byen ligger ca. 20 km fra Slovenia og 50 km fra Østerrike og er smeltedigel av kulturer, språk og etniske grupper. Friulisk (et retoromansk språk som ligner på det sveitsiske språket romansk) er mye brukt til daglig, men det snakkes også tysk og slovensk. Det er vanlig for lokalbefolkningen å blande opptil fire språk når de snakker.

For besøkende ser Udine ut som en selvsikker by som er rik på mangfold og stolt av sin flerkulturelle opprinnelse. Men hvis de besøkende vandret ut et par kilometer fra det elegante middelalderiske bysentrum, ville de oppdage en helt annen virkelighet: Italias største ulovlige rombosetning. Beboerne lever under uverdige forhold uten tilgang til et minimum av sikkerhet og levestandard som f.eks. vann og strøm. Forventet levealder er kort, analfabetismen høy og arbeidsmuligheter nesten ikke-eksisterende. Indre spenninger og krangler mellom rivaliserende familier gjør situasjonen enda mer utrygg og voldelig i bosetningen og overfor «verden utenfor».

Et prosjekt født under heksejakten mot romfolket

I 2008 krevde tankeløse politikere en landsomfattende skjerpet kontroll av romfolket. Den generelle holdningen i Italia var nærmest en heksejakt. Ordførere fikk ekstraordinære fullmakter til å tvangsflytte romfolk fra sine bosetninger uten å tilby alternative boligløsninger. Spenningene mellom romfolket og gadjos (ikke-romfolk) ble forverret, og mistilliten mellom de to partene nådde et toppunkt. Enkelte mente at nedrivning av bosetninger var en ekstrem løsning, men det var klart at et slikt tiltak var dømt til å mislykkes så lenge langsiktige planer ikke var lagt da nye bosetninger igjen ville dukke opp i området.

Uansett ønsket Udine å gå andre veier.

– Vår lokale myndighet var overbevist om at den eneste løsningen ikke var tvangsflytting, men heller sosial inkludering, understreker Udines romfolk-rådgiver Antonella Nonino når hun snakker om Udines erfaring i ROMA-NeT. Hennes oppdrag var å arbeide med romfolk-saken, og utforme et lokalt program for å fremme inkludering av romfolket bare noen måneder før lanseringen av ROMA-NeT-nettverket.

På dette tidspunktet krevde den italienske regjeringen sterke og harde tiltak for å takle «rom-krisen», men Udine bestemte seg for å ta en nærmere titt på erfaringene i andre EU-land slik at byen kunne finne bærekraftige løsninger. Selv om Antonella mener hun i begynnelsen var

FOTO: [UNDP EUROPA OG CIS](#) PÅ FLICKR

EU-rammeverket for nasjonale strategier for å integrere romfolk

I 2011 vedtok EU-kommisjonen et [Rammeverk for nasjonale strategier](#) for inkludering av romfolket med fokus på fire nøkkeltemaer: Utdanning, sysselsetting, helse og bolig. Strategiene presentert av medlemslandene ble vurdert av EU-kommisjonen, og de ble iverksatt samtidig med opprettelsen av [nasjonale kontaktpunkter](#) angående inkludering av romfolket.

Hvis du vil vite mer om fremskrittene så langt, les [Rapport fra 2014 om iverksettelsen av EU-rammeverket for nasjonale strategier for inkludering av romfolket](#)!

skeptisk til fordelene ved å delta i et prosjekt som skulle finansiere diskusjon og ikke tiltak, bestemte hun seg for å prøve det:

– Vi hadde mange ideer, men vi visste ikke hvor vi skulle begynne og hvordan vi skulle iverksette dem. Budapest traff midt i blinken da de inviterte oss til å delta i [ROMA-NeT-prosjektet](#)!

Få alle til å sette seg rundt samme bord: En reell utfordring!

Som for de fleste URBACT-partnere, var den første utfordringen for Udine å samle alle relevante aktører rundt bordet for å gå gjennom den lokale situasjonen og den mulige veien ut av uføret. I denne bestemte situasjonen som omhandlet problemstillinger rundt romfolket, viste det seg å være enda mer utfordrende.

Foreninger som jobbet i felten med romfolket, var motvillige til å delta i et prosjekt som ved første øyekast så ut som «bare prat og ingen handling». Maria Cantarutti er frivillig i den lokale religiøse organisasjonen Saint Vincenzo de Paoli, og sier det slik:

– Vi er vant til å jobbe i en pågående kritesituasjon med romfolket, og vi sliter med å gi grunnleggende hjelp. Vi har liten tid til å prate, så...

I utgangspunktet ble alle organisasjonene som hadde med romsamfunnet å gjøre, kontakten og invitert til møter med

kommunen. Aktørene var veldig forskjellige, det var alt fra offentlige organer (lokale helsemyndigheter, sosialtjenesten osv.) til veldedige foreninger og frivillige organisasjoner. Det offentlige, privat næringsliv og tjenestesektoren var alle representert. For mange organisasjoner var det første gang de hadde anledning til å snakke med hverandre og med kommunen.

Målet med de første møtene var å etablere en felles visjon om ROMA-NeT, og sette opp et utkast til en grunnlinjestudie om prioriterte områder. Prosessen viste seg å være vanskelig. Hver aktør hadde et ulikt synspunkt på hvordan de best kunne tjene romfolket, og dette synspunktet var ofte motstridende med synspunktet til romfolket selv.

Takket være grunnlinjeøvelsen støttet av nettverkseksperter Ann Hyde, var det likevel mulig å identifisere og bli enig om 4 hovedprioriteter som den lokale støttegruppen skulle fokusere på: Tilgang til arbeid, utdanning, bolig og helse. Det ble lagt spesiell fokus på barn, som har særdeles høyt skolefravær (98 % fordi foreldrene tar dem ut av skolen etter de har lært å lese, skrive og telle) og dårlig helse (utbredt fedme, ekstremt lav forventet levealder, ikke vaksinert). Sist, men ikke minst, kom det ofte opp et problem da grunnlinjestudien ble laget: Mangelen på tillit mellom romsamfunnet og offentlige myndigheter. Kommunen fokuserte på å bryte med gamle mønstre fulle av mistro for å utvikle tiltak i alles interesse.

Bygge tillit mellom samfunnsgrupper og identifisere reelle behov

Med støtte fra nettverkseksperter og input og ideer fra nettverkspartnerne begynte Udine oppgaven med å bygge et solid partnerskap med romsamfunnet. Kommunen bestemte at romfolket skulle settes i sentrum av den lokale støttegruppen: Deres kunnskap og erfaring med de ulike foreningene var nødvendig for å forstå de lokale forholdene, samfunnets behov, og for å samkjøre miljøet i den lokale støttegruppen. Det viste seg å være vanskelig å få romsamfunnets tillit. Megling ble utført i felten, målet var å spørre én gruppe eller familie om gangen om dem selv, deres fremtidsutsikter, bosetningen, lokalpolitikken som angikk dem, deres behov, håp og ønsker. På denne måten var ROMA-NeT en reell grasrotprosess som innebar mye arbeid i felten.

Resultatet var at romsamfunnets lokale ledere ble stadig mer bevisst på at deres deltakelse i den lokale støttegruppen kunne være nyttig, og at meningene og forespørslene deres faktisk spilte en rolle. Det var et stort gjennombrudd for Udine.

For aktørene engasjert i den lokale støttegruppen innebar denne prosessen en endring i mentaliteten om hvordan man skulle takle «Roma-problematikken». Helt i begynnelsen av ROMA-NeT, var de fleste enige om at det beste ville være å utstyre bosetningen med campingvogner og grunnleggende varer og tjenester. Men grasrotkontakten avdekket av dette var basert på antagelser: Med andre ord at romfolket aksepterer sosial segregasjon, og at de til og med ønsker det. Udines varaordfører Antonella Nonino minnes:

– I begynnelsen trodde vi at et stort fremskritt for den lokale URBACT-støttegruppen ville være å overbevise romfolket til å forlate bosetningen. Men på møtene våre fant vi ut at de ville forlate bosetningen, men ikke visste hvordan de skulle gjøre det. Den lokale støttegruppen har vært en bro mellom 2 verdener og deres fordommer.

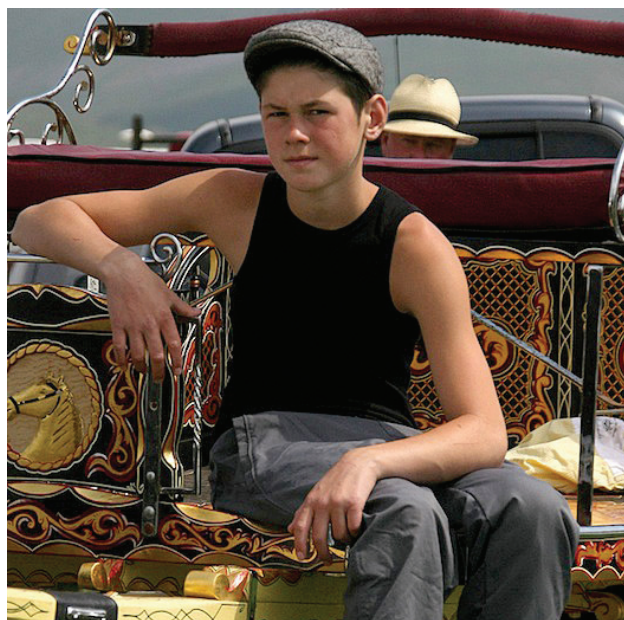

FOTO: [UNDP EUROPA OG CIS](#) PÅ FLICKR

Det å dele erfaringer og praksis med andre europeiske byer har også vært nyttig helt fra starten. Budapests erfaring med romfolket var særdeles inspirerende. Lærdom fra tidligere praksis har vist at reell integrering tar tid, og at et for stort press på integrering (f.eks. flytte romfamilier fra gettoer til kvalitetsleiligheter) var dømt til å mislykkes. Istedenfor trengs det en gradvis integreringsprosess med aktiv, individuell støtte og kommunikasjon hele veien.

Utforme en integrert handlingsplan som gir resultater

Så snart den lokale støttegruppen ble enig om hvordan de skulle takle lokale problemer med romfolket, var neste trinn å begynne å sette opp en handlingsplan slik det forventes av alle byer som deltar i et URBACT-nettverk.

For Udine måtte denne lokale handlingsplanen gjenspeile den deltakende prosessen i ROMA-NeT, og den måtte komme fra den lokale støttegruppen. Det skulle ikke være et forslag fra ordføreren eller et bystyremedlem, men det skulle komme fra en gruppe aktive innbyggere og organisasjoner med fullmakt til å bidra som eksperter i en politisk beslutningsprosess. For Udines team sto den lokale handlingsplanen sentralt for å formalisere prioriteter som ble definert av alle de involverte aktørene, samt forslagene til tiltak for å løse hovedproblemene. Handlingsplanen var også det offisielle grunnlaget for å se på finansieringsmuligheter og bygge opp en finansieringsstruktur for å iverksette handlingene.

Etter hvert som kommunen støttet den lokale handlingsplanen, fikk den lokale støttegruppen en solid legitimitet. Maria Cantarutti snakker fra et NGO-perspektiv:

– Vår frykt viste seg å være uberettiget. URBACT-metoden brukt i Udine takket være ROMA-NeT viser at grasrot-deltakelse faktisk engasjerer alle aktører – inkludert romfolket. URBACT har endret måten vi løser problemer på i vårt lokalsamfunn: Fra en paternalistisk holdning til selvanerkjennelse. Vi har lagt grunnlaget for en langsiktig løsning som fungerer for alle parter.

Så mye oppnådd med så lite...

Det tok ikke lang tid før URBACT-metoden høstet sine første resultater: Tre år etter prosjektet (ROMA-NeT ble avsluttet i 2013) er antallet personer som bor i den ulovlige

bosetningen halvert.

– Og uten påbud om tvangsflytting! understreker Antonella Nonino.

Takket være den lokale URBACT-støttegruppen har aktører begynt å samarbeide: f.eks. har Caritas, en lokal sosialboligforening, og et byggefirma begynt å samarbeide for å finne en boligløsning som fungerer med romfolket.

Antonella er utrolig overrasket over de første resultatene fra Udines deltakelse i ROMA-NeT.

– Kriminaliteten har gått ned i bosetningen, 60 % av innbyggerne har forlatt den og funnet faste boliger, og dette har vært mulig uten å ty til dyre «sikkerhetsinspirerte tiltak»! Når du tenker på at det koster 250 000 euro å jevne en bosetningen med jorden...

I tillegg har ROMA-NeT gitt aktørene involvert i den lokale støttegruppen, stor synlighet og legitimitet. Maria stiller seg entusiastisk til utkommet av deres deltakelse i prosessen: Gjennom URBACT har de blitt kontaktet av UNICEF som de samarbeider med for å organisere en SFO-tjeneste for rombarn etter skolen.

– Vi har funnet ut at enkelte av disse barna lider av lærevansker som ikke har blitt diagnostisert, og det er én av grunnene til at de dropper ut av skolen.

En annen organisasjon har lært romkvinner å lese og skrive. De brukte som unnskyldning at kvinnene ikke klarte å fylle ut skjemaene for å ta imot gassbeholderne de fikk for å varme opp boligene sine. Enkelte av dem klarte å fullføre 8. klasse.

Fremfor alt mener Antonella Nonino at det viktigste resultatet fra nettverket er endringen i mentalitet i Udine:

– Før ROMA-NeT hadde vi spredte aktører som gjorde sitt beste for å hjelpe samfunnet. Nå har vi kvalifiserte partnere som er villige til å fortsette å lære.

Antonella tror at i årene som kommer, vil det være avgjørende å øke tilknytningen mellom URBACT-nettverkene og programmering av strukturfond.

– Det finnes en «før» og «etter» deltakelse i URBACT: Alt forandrer seg til å bli mer effektivt, mer deltakende, og gi bedre innsyn. ESF må restruktureres deretter. Det ville være meningsløst for ESF å fortsette å finansiere samme tiltak mens URBACT går et skritt lenger i integrering, fortsetter hun.

Hennes betraktninger er absolutt relevante: de er en vekker på et tidspunkt da fremtiden til URBACT, et program som har vist sin nytte på tvers av byer og prosjekter, er i beslutningstakernes hender.

Les mer:

[ROMA-NeT mininettsted](#) – URBACTs nettsted

[Udines lokale handlingsplan](#) – Prosjektdokument

[ROMA-NeT 2 mininettsted](#) – URBACTs nettsted

[EU-rammeverk for nasjonale strategier for integrering av romfolk](#) – EU-kommisjonen, juridisk generallid.-nettsted

[Forbedre resultatene av romintegrering](#) – Artikkel fra URBACT-blogg

Foreldre og byer – et vinnende partnerskap som stimulerer sysselsetting av unge

URBACT PREVENT-nettverket mener at det er slik. De 10 partnerbyene samarbeider med foreldre for å unngå at unge dropper ut av skolen tidlig. Målet er å garantere en bedre overgang mellom skole og arbeid, og forsikre at unge mennesker har den nødvendige kompetansen og kvalifikasjonene til å få bedre jobber og ha en mer aktiv rolle som innbyggere.

Tiltak mot at unge dropper ut av skolen. Hva er fordelene?

Grunnene til å hindre at unge dropper ut av skolen, har lenge vært kjent, og dette har konsekvenser for livet vårt. Først av alt er utdanning positivt for enkeltpersonen: Ett ekstra skoleår kan forbedre en ung persons livsinntekter med minst 70 000 €, for ikke å snakke om en høyere forventet levealder og bedre helse.¹ Det er også positivt for myndighetene fordi utdanning og et aktivt yrkesliv vanligvis betyr økte skatteinnbetalinger og lavere trygdeutbetalinger, utgifter til helse eller subsidier til utdanning. Utdannede og aktive folk er fordelaktig for samfunnet fordi kriminaliteten blir lavere og helsen bedre.

Dette er vel så viktig på EU-nivå. Et hovedmål for [Europa 2020](#)-strategien er å redusere den generelle drop-out-

raten til under 10 % innen 2020. Dette er et velmotivert mål, også med tanke på dagens ledighetstall, ikke minst for Europas unge mennesker. Når mange unge dropper ut av skolen, innebærer det et stort sløseri av potensial og, som sagt ovenfor, et stort hinder for personlig, sosial og økonomisk utvikling.

Dessuten er drop-out-raten forholdsmessig høyere i bystrøk. Mange byer, særlig med tanke på den voksende krisen, vil oppleve høyere kostnader for trygd/sosialstøtte etter hvert som ledighetstallene sannsynligvis vil øke i perioden som kommer. Denne situasjonen plasserer dem i første linje for å kjempe mot høyt fravær på skolen.

Men hvis vi alle er enige om grunnene for å kjempe mot at unge dropper ut av skolen, hvordan skal vi konkret forhindre det i praksis?

Mot en enhetlig løsning ...

Årsakene til at folk dropper ut av skolen kan være kompliserte på det individuelle plan, og ikke alltid enkle å løse. Skolelei ungdom er ikke en homogen gruppe, og det er ofte mer enn ett problem som fører til at de velger bort skolen. Det er også ofte en prosess som har vart en stund. Forskning viser at avgjørelsen om å droppe ut av skolen eller ikke ta høyere utdanning, kan være sluttsteget i en lang prosess der personen har hatt flere negative opplevelser som til slutt fører til denne avgjørelsen.

Fremfor å akseptere at skolelei ungdom er et vanlig fenomen i dagens samfunn, fokuserer moderne forskning og prosjekter på strukturelle og/eller systemiske årsaker som kan ha en innvirkning på – og forhåpentligvis også forklare hvorfor – unge mennesker dropper ut av skolen tidlig. Denne trenden forhindrer stigmatisering av enkeltpersoner og grupper, og legger istedenfor til rette for å finne og tilpasse eksisterende strukturer og systemer for å være bedre i stand til å takle utfordringene forbundet med at ungdom dropper ut av skolen tidlig – og tilhørende tiltak og tilbud.

... som inkluderer foreldre og byer

PREVENT-nettverket legger to nøkkelmomenter til denne enhetlige løsningen:

- Foreldrene spiller en viktig rolle med å hindre at ungdom dropper ut av skolen
- Byene er pådrivere for å skape synergier, felles forståelse og tilrettelegging og utvikling av nyskapende samarbeid mellom aktører.

Forskning viser tydelig at engasjerte foreldre og/eller familier og foresatte spiller en nøkkelrolle med å holde ungdom på skolebenken. Men mange tiltak og prosjekter om forebygging av skoleleitet utelukker foreldre som målgruppe.

Som ett svar på denne problemstillingen, ble PREVENT-nettverket satt opp med tanke på å finne allerede eksisterende god praksis med å inkludere foreldre. Denne praksisen måtte kunne deles og formidles. I tillegg skulle det utvikles nye metoder for å inkludere foreldre i forebyggende tiltak. Helt konkret betyr dette at PREVENT-nettverket jobber med å bringe skoler, elever og foreldre tettere sammen for å forhindre at ungdom dropper ut av skolen. Sterkere bånd mellom mange aktører og en enhetlig løsning kan ha en reell effekt på flere områder, og hvert område er viktig for å forebygge skoleleitet:

- Måten skoler kommuniserer med foreldre og familier
- Skolemiljøet
- Måten foreldre, lærere/skoler og elever støttes på
- Måten andre aktører og samfunnsdeltakere kan involveres på

Det kan være en løsning på skoleleitet å inkludere foreldrene, og dette kan også være positivt for forholdet mellom barn/ungdom og foreldrene, det kan også ha ringvirkninger på skole- og utdanningsresultater, på engasjement i byplanlegging og tjenesteytelser samt politikk og beslutningstaking. Kort fartstid i skolen er ikke en isolert sak, det er et flersidig problem med røtter og årsaker på mange nivåer. For å forstå disse bedre trenger vi å opprette forbindelser med alle relevante aktører – for å se behovene, bekymringene og ressursene.

PREVENT-partnere har gitt denne løsningen et navn. De kaller den PREVENT-ODOLOGY. Modellen brukes for å koordinere gode erfaringer, ledighet og ideer. På slutten av denne reisen vil de presentere et veikart med noen nyskapende og andre veletablerte veier med flere løsninger. Kartet kan brukes av byer over hele Europa som er interessert i å redusere og forebygge at ungdom dropper ut av skolen – med et klart fokus på og ambisjon om å engasjere og støtte foreldre som én stor suksessfaktor!

¹⁾ Denne artikkelen benytter og er basert på forskning og data fra PREVENT «[Good practice Sourcebook](#)», av Ulf Hägglund.

Les mer:

[PREVENT mininettsted](#) – URBACTs nettsted

[Good Practice Sourcebook](#) - prosjektdokument

URBACT II

URBACT er et europeisk utvekslings- og læringsprogram som fremmer bærekraftig byutvikling.

Det gjør byer i stand til å arbeide sammen for å utvikle løsninger på store byutfordringer og styrker byene som nøkkelaktører i løsningen av stadig mer komplekse samfunnsproblemer. Programmet hjelper byene med å utvikle nye pragmatiske og bærekraftige løsninger som integrerer økonomiske, sosiale og miljømessige dimensjoner. Gjennom programmet kan byene utveksle arbeidsformer og erfaringer med fagpersoner som er involvert i storbypolitikk hele Europa. URBACT er 300 byer, 29 land og 5000 aktive deltakere.

www.urbact.eu/project